

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑ ΘΕΜΑΤΑ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

A.1. 1. Να καταγράψετε το περιεχόμενο των παρακάτω όρων

- α. Οργανισμός (1914)
- β. Διχοτόμηση
- γ. Σ.Ε.Κ.Ε.
- δ. Φροντιστήριο Τραπεζούντας

A.1. 2. Να προσδιορίσετε αν το περιεχόμενο είναι σωστό ή όχι, γράφοντας τη λέξη «ΣΩΣΤΟ» ή «ΛΑΘΟΣ» δίπλα στον αριθμό που αντιστοιχεί στην κάθε πρόταση

1. Ο Κ. Κωνσταντινίδης τύπωσε και κυκλοφόρησε χάρτη που όριζε τα σύνορα της προτεινόμενης ποντιακής δημοκρατίας
2. Η βρετανική εταιρία ΠΑΟΥΕΡ ανέλαβε την κατασκευή τηλεφωνικού δικτύου
3. Το Εθνικόν Κομιτάτον, υπό τον Επαμεινώνδα Δεληγιώργη, υποστήριζε την ανάπτυξη του κοινοβουλευτισμού και του εκσυγχρονισμού της χώρας
4. Στα δύο συνέδρια των Ποντίων στην Κωνσταντινούπολη και στην Αθήνα επικράτησε ενθουσιασμός καθώς η κυβέρνηση του Γούναρη ήταν στο πλευρό τους
5. Η ομάδα Ιαπώνων δε μπόρεσε να επιβιώσει και διαλύθηκε το 1906
6. Το Σύνταγμα της Κρητικής Πολιτείας συντάχθηκε κατά το πρότυπο του ισχύοντος τότε ελληνικού συντάγματος
7. Η Αγροτική τράπεζα ανέλαβε να πληρώσει στους πρόσφυγες την προκαταβολή για την αξία της περιουσίας τους
8. Στα πλαίσια της «Υπατης Αρμοστείας της Σμύρνης» ιδρύθηκε η «Μικτή Επιτροπή Ανταλλαγής»
9. Η εθνική τράπεζα στήριξε με κάθε τρόπο τη δημιουργία της Τράπεζας της Ελλάδος
10. Ο εθνικός διχασμός έφτασε στο αποκορύφωμα του με την απόπειρα δολοφονίας του Ελευθέριου Βενιζέλου και τη δολοφονία του Ίωνος Δραγούμη

ΘΕΜΑ Α.2

A.2.1 Η στάση του Βενιζέλου στο Ποντιακό Ζήτημα κατά το συνέδριο στο Παρίσι(Δεκέμβριος του 1918) και οι προτάσεις του προς τους Πόντιους (Απρίλιος 1919)

A.2.2 Η Αρμοστεία στην Κρήτη την περίοδο 1906-1908.

ΘΕΜΑ Β1.

Αφού μελετήσετε τα παρακάτω παραθέματα και σε συνδυασμό με τις ιστορικές σας γνώσεις να απαντήσετε στα παρακάτω ερωτήματα

Ποια κατάσταση επικρατούσε στην πολιτική ζωή της Ελλάδας , μετά την άνοδο του Γεωργίου Α στο θρόνο και πώς εισήχθη η «αρχή της δεδηλωμένης» στην ελληνική κοινωνία

Τις πταίει;

Αφ' ότου κατά το 1868 εγκαθιδρύθη η αρχή των κυβερνήσεων της μειοψηφίας, παν νέον βήμα της εξουσίας μαρτυρεί περί του σκοπού, εις ον αυτή αποβλέπει [...] Διατελούμεν ήδη θεαταί του ελεεινού εκλογικού δράματος, όπερ κατά το 1868 παρίσταται περιοδικώς από της σκηνης του ημετέρου κράτους. Αμέσως μετά την διάλυσιν της τελευταίας βουλής αντί να είδομεν τους πολιτενομένους σπεύδο-

ντας προς τα επαρχίας αυτών, όπως προκαλέσωσιν την υπέρ αυτών ψήφον του λαού, είδομεν απ' εναντίας τους αξιούντας ν' αντιπροσωπεύσωσι τας επαρχίας σπεύδοντας εις Αθήνας, όπως λάβωσι ενταύθα το χρίσμα της υπουργικής υποψηφιότητας. Εκτός ολιγίστων μοναδικών ίσως εξαιρέσεων, πάντες ελησμόνησαν και πολιτικάς σχέσεις και ατομικήν αξιοπρέπειαν [...] Καλούνται εις την εξουσίαν κυβερνήσεις αποκρουόμεναι παρά της πλειοψηφίας του Έθνους, χορηγείται εις αυτάς η διάλυσις της βουλής και συνάμα παν μέσον επηρεασμού των συνειδήσεων του λαού και νοθεύσεως των εκλογών, και λέγομεν ύστερον ότι πταίει ο λαός διά την τοιαύτην κατάστασιν [...] Αν δεν πταίη ο λαός πταίουν οι πολιτευόμενοι, λέγουσι οι άλλοι, και η εξαχρείωσις αυτών ευθύνει το Έθνος, αφού ούτοι εις το Έθνος ανήκουσι. Απαντώμεν ότι η διαγωγή των πολιτευομένων θα ηύθυνε το Έθνος, αν η Ελλάς αυτοδιοικείτο, αλλ' αφού διά της διαστροφής του Συντάγματος και της εικονικότητος της Βουλής κυβερνάται πράγματι η Ελλάς ως μοναρχία απόλυτος, επόμενον ήτο να καταστώσι και οι πολιτευόμενοι οποίους διαπλάθει αυτούς το νόθον καθεστώς. Όστις των πολιτευομένων δεν ασπάζεται τα γινόμενα, ουδέν άλλο δύναται να πράξη ή να παύση πολιτευόμενος.

(Απόσπασμα άρθρου του Χ. Τρικούπη με τίτλο «Τις πταίει:», εφημ. Καιροί, 29/6/1874)

ΘΕΜΑ Β.2

Με ποιον τρόπο εκδιώχθηκαν οι Έλληνες της Μικράς Ασίας και Ανατολικής Θράκης από τις εστίες τους το 1914 και ποιες οι καταπιέσεις που υπέστησαν από τους Τούρκους

I. Εντολή για έκτροπα στα μικρασιατικά παράλια

Τον Απρίλιο του ιδίου έτους (1914) αρχίζει αδυσώπητος διωγμός του ελληνικού στοιχείου στις Κυδωνίες, Ερυθραία και σε άλλες μικρασιατικές πόλεις και κωμοπόλεις όπου υπήρχε συμπαγής ελληνικός πληθυσμός. Ανθούσες τότε πόλεις και χωριά καταστρέφονται από τα στίφη των βαζιβουζούκων. Ναοί σιλώνται, άνδρες φονεύονται, γυναίκες ατιμάζονται. Όσοι τολμούν να διαμαρτυρηθούν φονεύονται επί τόπου. Ο Υπουργός των Εσωτερικών Ταλαάτ έγγραψε στις 14 Μαΐου 1914 στο βαλή της Σμύρνης Ραχμή: «Επείγουσα πολιτική ανάγκη επιβάλλει όπως οι Έλληνες οι κατοικούντες εις τα ακτάς της Μικρασίας εξαναγκαστούν να εκκενώσουν τας εστίαις των, διά να εγκατασταθούν εις τα βιλαέτια Ερζερούμ και Χαλδαίας. Εάν αρνηθούν να αναχωρήσουν εις τα αναφερόμενα μέρη, ευαρεστηθείτε να δώσετε προφορικές οδηγίες στους Μουσουλμάνους αδελφούς ώστε να υποχρεώσουν τους Έλληνες να εκπατρισθούν. Οι Μουσουλμάνοι δύναται να μεταχειρισθούν προς τον σκοπόν αυτόν κάθε είδους έκτροπα».

(Χρήστος Σολομωνίδης, Ο Σμύρνης Χρυσόστομος, Αθήνα 1993, σ. 162)

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ : ΨΑΡΡΑΣ Ι. – ΚΩΤΙΤΣΑ Κ. – ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ Φ.